

COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN EN DE BEGROTING

van

WOENSDAG 9 DECEMBER 2009

Namiddag

COMMISSION DES FINANCES ET DU BUDGET

du

MERCREDI 9 DECEMBRE 2009

Après-midi

La séance est ouverte à 14.18 heures et présidée par M. Guy Coëme.

De vergadering wordt geopend om 14.18 uur en voorgezeten door de heer Guy Coëme.

01 Vraag van mevrouw Meyrem Almaci aan de staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding, toegevoegd aan de eerste minister, en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, over "de misbruiken bij fiscale regularisatie" (nr. 17593)

01 Question de Mme Meyrem Almaci au secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude, adjoint au premier ministre, et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, sur "les abus en matière de régularisation fiscale" (n° 17593)

01.01 **Meyrem Almaci** (Ecolo-Groen!): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, na de eenmalig bevrijdende aangifte van de vorige legislatuur werd daarna een systeem van permanente regularisatie opgericht. Dit systeem voorziet erin dat een belastingplichtige eerdere niet aangegeven inkomsten kan regulariseren door een boete van 10 % te betalen bovenop de normaal verschuldigde belasting.

Dat systeem van permanente fiscale regularisaties bestaat in de praktijk uit twee opties. Een eerste optie is een algemene regularisatie op het oorspronkelijk inkomen en elk voordeel dat men daaruit heeft gehaald in de vorm van intresten. Het voordeel is dat de belastingplichtige strafrechtelijke immunitéit geniet. Het nadeel is dat dit een vrij dure operatie is.

De tweede optie is een gedeeltelijke regularisatie op een deel van de intresten, drie, vijf of zeven jaar. Ik treed niet te veel in detail.

U kent ongetwijfeld de mogelijkheden. Het voordeel hiervan is ongetwijfeld de zeer lage kosten van die aangifte. Het nadeel is dat de belastingplichtige geen strafrechtelijke immunitéit kan bekomen omdat men op het strafgebied verder in de tijd kan gaan dan de fiscale aanslagtermijn van zeven jaar.

Dit is wel pure theorie. Uit het jaarverslag van 2008 van de dienst Voorafgaande Beslissingen blijkt dat vier op de vijf regularisaties die in ons land gebeuren, regularisaties van zwart geld, gedeeltelijke regularisaties zijn en dus uit de categorie "overige" komen, simpelweg omdat de belastingplichtige vandaag vrij kan kiezen of hij een gedeeltelijke of een volledige regularisatie wil. Hij bepaalt wat er gebeurt.

De lokale controleurs hebben wettelijk gezien een verbod om verder onderzoek te voeren, eens iemand een regularisatie, al was het maar gedeeltelijk, aanvraagt. Zij moeten genoeg nemen met het attest van regularisatie en kunnen daarover geen bijkomende vragen stellen of een verder onderzoek instellen.

Wettelijk gezien mogen de parketten zelf een onderzoek voeren, maar zij mogen daarbij geen extra informatie vragen aan de controleurs of aan de fiscus. Zonder informatie is de kans behoorlijk klein dat er een strafrechtelijke procedure in de feiten volgt in het geval van een gedeeltelijke regularisatie.

Niet alleen ik zeg dat, maar ook verschillende betrokkenen uit de media. *La Libre Belgique* heeft daar omstandige artikels over gepubliceerd en ook in *De Tijd* is daarover geschreven. Ik heb hier ook een artikel van het advocatenkantoor Argus dat een volledig document heeft opgesteld over op welke manier er met de regularisaties wordt omgegaan. Het is bijzonder ontstellend als men dat document leest. Er staat in dat de kans bestaat om er ongeschonden uit te raken. Ze zeggen eigenlijk dat de situatie zoals ze nu bestaat, zeer in het voordeel is van de aangever van het zwarte geld. Ik kan u straks de tekst geven van het

advocatenkantoor. Het taalgebruik in dergelijke documenten en in seminars rond dit onderwerp is ontstellend.

Er is dus een achterpoortje in de wet dat ervoor zorgt dat fraudeurs in de praktijk niet zelden kiezen voor gedeeltelijke regularisatie en er vaak vanaf komen met slechts een fractie van het bedrag dat ze effectief zouden moeten betalen. Daar knelt natuurlijk het schoentje.

We hebben minister Reynders ondervraagd over de praktijk van fiscale regularisatie nadat de kat de bel was aangebonden door de heer Anthonissen, de directeur van de BBI in Gent. De heer Anthonissen verwees naar een regularisatieboete van vijf procent, terwijl minister Reynders verwees naar eenendertig procent, zoals vermeld in het jaarverslag van de dienst Voorafgaande Beslissing. Eenendertig procent is natuurlijk de normale bijdrage die men moet betalen op het regulariseren van inkomsten uit intresten. Als men effectief gaat kijken wat het onderliggende kapitaal is en een simulatie maakt, dan komt men in de praktijk uit bij vijf procent, precies zoals de heer Anthonissen heeft aangeklaagd en zoals ook in verschillende persartikelen en door een gespecialiseerde advocatenkantoren wordt gemeld.

U bent staatssecretaris voor de coördinatie van de fraudebestrijding. Er is hier een duidelijke lacune in de wet. De minister van Financiën heeft nog niet op de vraag geantwoord, maar heeft in deze commissie wel al duidelijk aangegeven dat alles perfect wettelijk verloopt en dat de wet dan maar moet worden aangepast. Hij heeft daartoe echter geen enkele intentie.

Gezien uw bevoegdheid, vraag ik mij af of u de bestaande problematiek erkent.

U hebt ongetwijfeld het jaarverslag kunnen inzien en u hebt ongetwijfeld zelf kunnen vaststellen dat vier op de vijf regularisaties gedeeltelijk zijn, met alle problemen van dien.

Bent u van plan om hieromtrent actie te ondernemen in de richting van uw collega's, staatssecretaris Clerfayt en minister Reynders, eventueel zelfs via een wetgevend initiatief, om dat achterpoortje in de wet te sluiten? U kunt de berekening wellicht maken; deze situatie heeft sinds 2006, als u de cijfers van de dienst Voorafgaande Beslissingen volgt, aan ons land honderden miljoenen euro's gekost. Ik hoor dus graag uw antwoord op deze problematiek.

01.02 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Almaci, u hebt zelf al vermeld dat de door u geciteerde problematiek tot de bevoegdheid behoort van de minister van Financiën, de heer Reynders, of eventueel van de staatssecretaris toegevoegd aan de heer Reynders, de heer Clerfayt, die in het kader van de samenwerking tussen minister en staatssecretaris een bijzondere opdracht heeft gekregen in het bestrijden van de fiscale fraude. Ik stel vast dat u aan beiden een gelijkaardige vraag hebt gesteld die nog dient te worden beantwoord. Ik meen dat deze vragen op de agenda staan van de vergadering die na deze vergadering komt. Ik zou ook graag kennis nemen van hun antwoorden.

Het is wel zo dat u de minister reeds heeft ondervraagd op 21 oktober jongstleden. Dat verslag heb ik kunnen nalezen. Ik heb vastgesteld dat door de minister werd gezegd dat het attest, dat door het contactpunt Regularisaties wordt afgeleverd, de betrokkene enkel beschermt tegen de vervolging van fiscale misdrijven die in het fiscaal wetboek vermeld staan en dat het hen niet beschermt tegen andere misdrijven, zoals bijvoorbeeld valsheid in geschrifte. Valsheid in geschrifte en fiscale fraude hangt nochtans vaak samen. Als er sprake is van valsheid in geschrifte dan geeft dit attest daarvoor geen bescherming.

De minister heeft in de discussie die u heeft opgestart in de commissie zelf aangegeven dat de vervolgingsprocedure perfect kan worden ingesteld na regularisatie in geval van witwaspraktijken.

Ik denk dat dit een gedeeltelijk antwoord is op uw vraag.

U stelde ook een vraag inzake de toepassing van de wetgeving. De minister heeft gezegd dat er momenteel een doorlichting van het Rekenhof loopt.

Ik ga ervan uit dat ook dat contactpunt daarbij betrokken is. Ik wacht ook het resultaat af van de doorlichting door het Rekenhof.

Indien zou blijken dat wetgeving door verschillende diensten van de federale overheid op een andere manier zou worden toegepast, wat vandaag niet bewezen is, dan kan dat natuurlijk niet. Indien de overheden er

verschillende interpretaties op nahouden en indien een interpretatie een ongelijke of een frauduleuze behandeling mogelijk maakt, dan kan dat natuurlijk ook niet. In dat geval dient een wetgevend initiatief te worden genomen.

Ik wens eerst een nadere toelichting van de minister of van de staatssecretaris af te wachten, evenals de doorlichting van het Rekenhof. Indien nodig zal een initiatief worden genomen. Dat zal natuurlijk gebeuren op het niveau van de regering, met de bevoegde minister en staatssecretaris. Ik denk dat zij ook niet zullen aanvaarden dat de diensten waarvoor zij verantwoordelijk zijn, wetgeving op een verschillende manier toepassen.

Vandaag is dat echter niet bewezen. Dit vergt nader onderzoek.

Voorzitter: Luk Van Biesen.

Président: Luk Van Biesen.

01.03 Meyrem Almaci (Ecolo-Groen!): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik begrijp dat u voorzichtig moet zijn in uw uitspraak. Ik had ook liever eerst het antwoord van de minister van Financiën en de heer Clerfayt gekregen, alvorens de vraag aan u te stellen.

Ik wil nog het volgende benadrukken. Wij hebben de minister in de commissie uitgebreid ondervraagd over het verschil tussen de aanslagvoet die de heer Anthonissen aanhaalde en de aanslagvoet waarover de minister zelf het had. Dat feit heeft mij aangezet om de zaak verder te onderzoeken. Ik, en iedereen die het jaarverslag inkijkt en die begaan is met het aanpakken van de fraude, kan alleen maar vaststellen dat een aantal zaken niet helemaal in de geest van de wet gebeurt.

Ik heb toen ook gehoord dat de minister zei dat dit geen strafrechtelijk immunititeit geeft. Dat is precies het verschil tussen theorie en praktijk. Ik zal u het artikel van het advocatenkantoor Argus geven, waarin letterlijk staat: "Om strafrechtelijke immunititeit te verkrijgen, dient u er evenwel rekening mee te houden dat het soms van belang kan zijn om toch het ganse bedrag, inclusief de inkomsten die ouder zijn dan zeven jaar, te regulariseren, aangezien men op het strafgebied verder terug in de tijd kan gaan dan de fiscale aanslagtermijnen". En verder: "Anderzijds is het zo dat men er in de meeste analyses van uitgaat dat de pakkans relatief klein (door de spelregels van het bankgeheim, beperkte middelen van de fiscale en strafrechtelijk opsporingsambtenaar, enzovoort) is, zodat een regularisatie om strafrechtelijke redenen een beperkt nut zou hebben".

Dit gaat zo verder in het hele document. Men kan lezen dat alleen de interestinkomsten die de laatste drie tot zeven jaar zijn behaald van belang zijn. Dit verlaagt de uiteindelijke fiscale druk ernstig. Dit zijn documenten van fiscale experts die zeggen dat er op dit moment bij de diensten te weinig mankracht is, zowel bij Justitie als bij de fiscale controleurs.

De fiscale controleurs zijn dan nog eens wettelijk aan handen en voeten gebonden. Er wordt veel geld betaald voor bijstand aan dergelijke mensen. Op het einde wordt ernaar verwezen dat in het kader van de Europese spaarrichtlijn, de opheffing van het bankgeheim en de dubbelbelastingverdragen, de informatie-uitwisseling van steeds groter belang zal worden en vlotter zal worden georganiseerd, waardoor de pakkans dus groter zal worden. U weet ongetwijfeld ook welke richting Europa uitgaat. Het zal moeilijker worden om zwart geld bij te houden.

Precies op zo'n moment moet de meerderheid het signaal geven — ik verwacht dat ook van u als staatssecretaris — dat het gedaan is met de gedeeltelijke regularisaties, als dat ons sinds 2006 tot vandaag potentieel een kleine 2 miljard kost. U zit in een crisis en Europa verstrengt de regels. Op zo'n moment is de enige logische reactie om als wetgever te beslissen dat het gedaan is met dergelijke toestanden. Wij hebben de kans om steeds meer van die gegevens te krijgen. Het tegenovergestelde is echter waar. Ik hoop dat ik straks het antwoord zal krijgen dat de wet zal worden aangepast, maar ik kan alleen maar zwaar gealarmeerd zijn door dit soort van documenten. Ik kan alleen maar zwaar gealarmeerd zijn als ik directeurs van de Bijzondere Belastinginspectie zaken hoor zeggen die achteraf worden bevestigd bij de dienst Voorafgaande Beslissingen.

Ik denk dat de situatie overduidelijk is. Daarom moet zowel u als de andere staatssecretaris en de minister van Financiën unisono toegeven dat er een structureel probleem is. Tachtig procent van de aanvragen zijn gedeeltelijke regularisaties. Er wordt reclame voor gemaakt en in de praktijk is de pakkans bijzonder klein.

Nu moet u daaraan paal en perk stellen. Dat is zowel vanuit ethisch oogpunt als met het oog op het saneren en gezond houden van de belastingdruk, de enige mogelijke optie.

Ik roep u dan ook op niet zomaar te wachten op het antwoord van uw twee collega's, maar zelf ook een initiatief te nemen.

01.04 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Mijnheer de voorzitter, ik wens nog even te reageren op de repliek van mevrouw Almaci, waarin ze twee documenten citeert.

U citeert een krantenartikel, waarin verklaringen terug te vinden zijn van een directeur van de BBI, maar het blijft een krantenartikel. Ik heb geen enkel officieel document dat de inhoud van die verklaringen bevestigt. Ik denk dat u daarover de bevoegde minister en/of staatssecretaris kunt ondervragen.

Mevrouw Almaci heeft nieuwe vragen gesteld.

De **voorzitter**: Over hetzelfde persartikel?

01.05 **Meyrem Almaci** (Ecolo-Groen!): Mijnheer de voorzitter, ik denk dat u niet helemaal mee bent. Ik zal het u straks uitleggen.

01.06 Staatssecretaris **Carl Devlies**: Ik heb in mijn antwoord aan mevrouw Almaci verwezen naar de discussie die ze met de minister heeft gehad en ik heb een aantal zaken die de minister in die discussie heeft aangehaald, hernomen en bevestigd.

Een tweede element is het advies van het advocatenkantoor, maar dat is natuurlijk de verantwoordelijkheid van dat advocatenkantoor, niet van de minister noch van de staatssecretaris.

Daarover zult u het standpunt van de minister vernemen.

Ik merk wel op dat in fine van dat advies wordt gezegd dat men moet opletten want dat de informatie-uitwisseling op Europees vlak alsmaar belangrijker wordt.

De regering heeft mij de opdracht gegeven om te werken aan de toekomst, aan de structuren, en aan de coördinatie tussen de verschillende diensten. De informatie-uitwisseling is ons eerste actiepoint en loopt niet alleen tussen de verschillende overheidsdiensten en de verschillende departementen, maar ook op Europees en internationaal niveau.

Volgens het advies van dat advocatenkantoor zitten wij op het goede spoor, vermits voor een en ander wordt gewaarschuwd. Het is, laten wij zeggen, geschreven naar de fraudeur toe, naar de persoon die om bepaalde fiscale adviezen vraagt. Men waarschuwt zelfs voor ons overheidsoptreden. Dat is positief wat onze activiteiten betreft.

Zowel de eerste als de tweede wet rond de fiscale regularisaties is de verantwoordelijkheid van een vorige regering. Indien zich daar een probleem stelt, indien diensten de wetgeving op verschillende manieren toepassen, indien er twijfel bestaat over de correcte toepassing van die wetgeving, dan moet er een wetgevend initiatief worden genomen.

Laten wij evenwel de ware toedracht van de situatie afwachten. Ik wens de antwoorden van de minister en de staatssecretaris af te wachten, vooraleer ik ter zake zelf een uitspraak doe.

01.07 **Meyrem Almaci** (Ecolo-Groen!): Mijnheer de staatssecretaris, ik begrijp dat u het antwoord van uw collega's wil afwachten, maar ik denk dat u iets te laconiek met die brief omgaat.

De laatste zin is: "Hieruit zou wel eens kunnen blijken dat de huidige regularisatieronde voor personen met zwart geld wel eens de laatste kans zou kunnen zijn om vrij ongeschonden uit het avontuur te geraken".

Ze rekenen op een nieuwe regularisatieronde. Ik reken dus op u om ervoor te zorgen dat zulks niet het geval is. Zij verwijzen niet naar ons steeds strenger optredend land. Zij verwijzen naar Europa.

De volgende keer dat zo'n document verschijnt, wil ik uw naam zien staan onder de boodschap dat men nu maar beter over de brug komt met al het zwart geld. Nu moedigt u gedeeltelijke regularisatie immers aan.

De **voorzitter**: Mijnheer Devlies, het Parlement heeft het laatste woord. U kan rustig samen een koffie gaan drinken en samen wat over het onderwerp keuvelen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

Mijnheer Devlies, daarmee is uw tijd om en is de zitting voor uw gedeelte gedaan. Wij hervatten, zodra de heer Clerfayt en de vraagstellers aanwezig zijn. Mijnheer Devlies, ik dank u voor uw komst. Mevrouw Almaci, ik dank u voor uw vraag.

M. le secrétaire d'État, soyez le bienvenu.

02 Vraag van de heer Peter Logghe aan de staatssecretaris voor de Modernisering van de Federale Overheidsdienst Financiën, de Milieufiscaliteit en de Bestrijding van de fiscale fraude, toegevoegd aan de minister van Financiën, over "het verzekeren van studentenkamers in de brandverzekering van de ouders" (nr. 17338)

02 Question de M. Peter Logghe au secrétaire d'État à la Modernisation du Service public fédéral Finances, à la Fiscalité environnementale et à la Lutte contre la fraude fiscale, adjoint au ministre des Finances, sur "la possibilité d'inclure les chambres d'étudiants dans les assurances incendie des parents" (n° 17338)

02.01 Peter Logghe (VB): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, u kent de toestand ongetwijfeld even goed, zo niet beter dan ikzelf. Ouders met kinderen die in studentenkamers intrekken, verkeren in de grootste onzekerheid aangaande de brandverzekering voor hun kinderen. Zij verkeren in de overtuiging dat hun eigen brandverzekering ook de huuraansprakelijkheid van het kind dekt.

Klopt dat ook? Moeten die ouders de inboedel van de kinderen apart verzekeren? Quid met de computer, de televisie, de hifiketen, enzovoort, alles wat jongeren meesleuren naar hun kot? Moet dat afzonderlijk worden verzekerd of zit dat automatisch in de brandverzekering van de ouders?

Om de toestand helemaal onoverzichtelijk te maken, bieden bepaalde brandverzekeringen de extra waarborg als een automatisch bijkomende dekking aan. Bij andere verzekeringsmaatschappijen moet een uitbreiding aangevraagd worden.

Sommige eigenaars van studentenkoten verzekeren met afstand van verhaal ten aanzien van de huurders. De huurders, dus de jongeren in kwestie, moeten daarvoor dan geen aparte huuraansprakelijkheidsverzekering sluiten.

Sommige ouders zitten met een dubbele dekking en weten het niet. Er bestaat dus grote onduidelijkheid op dat vlak.

Mijnheer de staatssecretaris, mijn vragen zijn dan ook de volgende.

Ten eerste, hebt u er enig zicht op hoeveel brandverzekeraars momenteel de extra waarborg uitbreiding voor de huuraansprakelijkheid en de inboedel van studentenkamers als een automatische dekking aanbieden?

Ten tweede, werd er over die onduidelijkheid in hoofde van veel ouders in het verleden al overleg gepleegd met de verzekeringssector?

Ten derde, bestaat de mogelijkheid om die waarborguitbreiding verplicht te maken voor alle brandverzekeringen, vergelijkbaar met de verzekering tegen natuurrampen, die op een bepaald moment verplicht werd? Op die manier kan onzekerheid uitgeschakeld worden in hoofde van de ouders.

De **voorzitter**: Mijnheer Logghe, in uw uiteenzetting over de eigendommen van een student, hebt u wel enkele essentiële dingen vergeten, zoals de boeken van de student, de codex, en dergelijke, zaken die ook

in de brandverzekeringen moeten worden opgenomen.

02.02 Staatssecretaris **Bernard Clerfayt**: Mijnheer de voorzitter, collega, het antwoord van de minister luidt als volgt.

De grote verzekeringsmaatschappijen bieden deze waarborguitbreiding voor studentenkamers in de EEG traditioneel aan. Dit impliceert uiteraard dat de ouders zelf een brandverzekering voor hun hoofdverblijf zijn aangegaan. Bijgevolg bestaat de noodzaak niet om deze waarborguitbreiding via reglementaire weg op te leggen.

Ik wil er evenwel nog het volgende aan toevoegen op documentair vlak.

Op 18 september 2009 heeft Assuralia, de beroepsvereniging van verzekeringsondernemingen, het perscommuniqué "Brandverzekering beschermt kotstudent" verspreid. Dat perscommuniqué is te vinden op de website www.assuralia.be. De pers heeft hiervan melding gemaakt.

Op dezelfde website van Assuralia kan bij de frequently asked questions, FAQ, de volgende vraag geraadpleegd worden: "Mijn dochter gaat op kot, moet zij daarvoor een brandverzekering afsluiten?" Daar vindt u alle elementen van antwoord op uw vraag.

02.03 **Peter Logghe** (VB): Mijnheer de staatssecretaris, ik zal inderdaad eens een kijkje gaan nemen op de website van Assuralia. Het is goed dat dit nog eens met zoveel woorden wordt gezegd. Het zou misschien niet slecht zijn mochten de verzekeringsmaatschappijen dat ook nog eens melden bij een eerste volgende betalingaanvraag van de brandverzekering van de ouders. Er bestaat immers nog onzekerheid in hoofde van vele ouders. Die verzekering is ook niet iets waarmee men elke dag bezig is. Het zou dus misschien niet slecht zijn mocht dat op het betalingsbewijs van de ouders worden vermeld.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

03 **Vraag van de heer Peter Logghe aan de staatssecretaris voor de Modernisering van de Federale Overheidsdienst Financiën, de Milieufiscaliteit en de Bestrijding van de fiscale fraude, toegevoegd aan de minister van Financiën, over "de rechtsbijstandpolis" (nr. 17340)**

03 **Question de M. Peter Logghe au secrétaire d'État à la Modernisation du Service public fédéral Finances, à la Fiscalité environnementale et à la Lutte contre la fraude fiscale, adjoint au ministre des Finances, sur "l'assurance protection juridique" (n° 17340)**

03.01 **Peter Logghe** (VB): Mijnheer de staatssecretaris, wij evolueren naar een maatschappij waarin er steeds meer conflicten worden uitgevochten voor de rechtbank. U weet dat. Vandaar natuurlijk ook de vraag naar allerlei vormen van arbitrage om te proberen lange procedures te vermijden. Gedurende een korte of minder korte periode valt er niet te ontkomen aan de judicialisering van de maatschappij. Een van uw voorgangers in de regering speelde daarom met de idee om een veralgemeende rechtsbijstandpolis in te voeren. Ik meen dat mevrouw Onkelinx een tijd lang met die gedachte heeft rondgelopen en ze ook deels heeft uitgevoerd. Sinds enkele jaren is het echter zeer stil geworden rond die veralgemeende verplichte rechtsbijstandpolis.

Mijnheer de staatssecretaris, ik had graag een stand van zaken van u gekregen. Wordt er nog aan gedacht om een rechtsbijstandpolis qua dekking en qua premie te egaliseren en te automatiseren zodat die voor gans de maatschappij kan worden aangeboden? Werd hierover overleg gepleegd met de verzekeringssector in de laatste maanden en jaren? Denkt men er binnen de regering aan om bijvoorbeeld met fiscaal aftrekbare premies te werken voor de rechtsbijstandpolis zodat de penetratie van dit soort polissen in de maatschappij een stuk groter kan worden? Als men aan die verplichte rechtsbijstandpolis denkt, welke minimumwaarborgen zou die dan moeten bevatten? Huur, verhuur, echtscheidingsprocedures, procedures met overheden, koop- en verkoopgeschillen, fiscale geschillen? Hebt u hieromtrent ideeën?

03.02 Staatssecretaris **Bernard Clerfayt**: Mijnheer de voorzitter, het koninklijk besluit van 15 januari 2007 tot vaststelling van de voorwaarden waaraan de verzekeringsovereenkomst rechtsbijstand moest voldoen om te worden vrijgesteld van een jaarlijkse taks op de verzekeringsverrichtingen, bedoeld in artikel 173 van het Wetboek Diverse Rechten en Taksen, stelt de voorwaarden vast waaraan een

verzekeringsovereenkomst rechtsbijstand moet voldoen opdat de verzekeringspremie wordt vrijgesteld van de jaarlijkse taks op de verzekeringsverrichtingen.

Volgens artikel 9 van dat besluit sturen de Orde van Vlaamse Balies, de Ordre des Barreaux Francophones et Germanophone en de beroepsvereniging van de verzekeringsondernemingen Assuralia elk jaar een gemeenschappelijk evaluatierapport met betrekking tot de toepassing van dit besluit door de Staat, de verzekeringsondernemingen en de advocaten naar de minister van Justitie, de minister van Consumentenzaken, de minister van Economie en de minister van Financiën.

Volgens dat verslag is een verbetering van de waarborgen zonder verhoging van de premies slechts mogelijk mits een grotere veralgemening van de rechtsbijstandsverzekering. Die veralgemening vereist waarschijnlijk een fiscale aftrekbaarheid van het bedrag dat voor de premies van de rechtsbijstandsverzekering wordt betaald. Die fiscale aftrekbaarheid is, rekening houdend met de mogelijke impact ervan op het staatsbudget, momenteel niet denkbaar.

03.03 Peter Logghe (VB): Mijnheer de staatssecretaris, dat is natuurlijk duidelijk. Er is weinig fiscale en financiële ruimte voor dit soort maatregelen. Zelfs indien er ruimte was, zou het een wijze beslissing zijn de rechtsbijstandspolis te verplichten? Het zou immers kunnen dat men tot nog meer rechtszaken komt dan nu al het geval is. Ik volg in ieder geval de zaak verder op. Als er fiscale en financiële ruimte komt, zal ik de vraag opnieuw voorleggen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

04 Vraag van de heer Peter Logghe aan de staatssecretaris voor de Modernisering van de Federale Overheidsdienst Financiën, de Milieufiscaliteit en de Bestrijding van de fiscale fraude, toegevoegd aan de minister van Financiën, over "de beroepsaansprakelijkheid voor medische beroepen" (nr. 17585)

04 Question de M. Peter Logghe au secrétaire d'État à la Modernisation du Service public fédéral Finances, à la Fiscalité environnementale et à la Lutte contre la fraude fiscale, adjoint au ministre des Finances, sur "la responsabilité professionnelle des professions médicales" (n° 17585)

04.01 Peter Logghe (VB): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, ik heb een vraag over de beroepsaansprakelijkheid voor medische beroepen.

Uit een vorig leven herinner ik mij hoe moeilijk het was om de beroepsaansprakelijkheid van de medische en paramedische beroepen verzekerd te krijgen. Als men dagelijks met het leven van andere mensen bezig is, is het normaal dat de consument, de burger, zich op beroepsfouten moet kunnen beroepen om de geleden schade vergoed te krijgen, in toepassing van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek.

Momenteel is een dubbele beweging aan de gang, mijnheer de staatssecretaris. Er zijn steeds minder verzekeraars op het vlak van beroepsaansprakelijkheid voor medische beroepen. Steeds minder verzekeraars zijn bereid dit te dekken, waardoor het nog moeilijker wordt om een verzekering te vinden als de verzekering bij een verzekeringsmaatschappij om een of andere reden wordt stopgezet.

Daarnaast is er een trend in de Belgische wetgeving om een soort van foutloze aansprakelijkheid te verzekeren. Ik heb dit gisteren nog met minister Reynders besproken, met betrekking tot collectieve schadeclaims en technologische rampen. Er tekent zich toch wel een trend af in de branche van de verzekeringen.

Mijnheer de staatssecretaris, hoeveel verzekeraars bieden in 2009 nog een polis inzake beroepsaansprakelijkheid voor medische en paramedische beroepen aan? Hoeveel was dit in het verleden? Is er inderdaad een evolutie van steeds minder verzekeraars te zien?

Kunt u een idee geven van de combined ratio van de verzekeraars inzake beroepsaansprakelijkheid? Wat is de verhouding tussen premie, schade en reserves? Met andere woorden, is die portefeuille gezond of zijn er structurele problemen?

Is het inderdaad zo dat de Belgische wetgever eraan denkt om de medische beroepsaansprakelijkheid uit te breiden tot de ongevallen die niet door de fout van de geneesheer of een aangestelde werden veroorzaakt?

Gaat men met andere woorden stilaan naar een foutloze aansprakelijkheid? Zo ja, worden dan alleen de zware medische ongevallen vergoed, of worden ook de minder zware of alle medische schadegevallen gedekt?

Heeft men hierover overleg gepleegd met de verzekeringssector? Welke premiesimulaties werden opgevraagd met deze waarborguitbreiding in de polis beroepsaansprakelijkheid?

04.02 Staatssecretaris **Bernard Clerfayt**: Mijnheer de voorzitter, wat de eerste en de tweede vraag betreft, het volgende.

Als antwoord op de mondelinge vraag nr. 12654, van 15 april 2009 heeft de minister al meegedeeld dat in ons land momenteel zestien verzekeraars een polis van medische aansprakelijkheid aanbieden.

Voor het overige kunnen vragen met een documentair karakter en die opzoekwerk vereisen, beter in de vorm van een gewone schriftelijke parlementaire vraag worden gesteld, in plaats van in de vorm van een mondelinge vraag.

Ten derde, een maand geleden werd in de Kamer een voorontwerp van wet, betreffende vergoeding van schade als gevolg van gezondheidszorg, ingediend. Dit is natuurlijk te raadplegen op de website van de Kamer. Ik heb de juiste adressen bij mij.

Een belangrijke opmerking is de volgende. Het ontwerp wil de medische verantwoordelijkheid niet uitbreiden, maar zorgen voor de vergoeding van schade die niet het gevolg is van medische verantwoordelijkheid.

Ten vierde, het geachte lid zal vaststellen dat alleen de schadegevallen met een bepaalde graad van ernst — een overlijden, 25 % invaliditeit of zes maanden werkonbekwaamheid — worden vergoed. Het gaat immers om schade als gevolg van een voorval en dus niet als gevolg van de verantwoordelijkheid van een arts.

Tot slot, het ontwerp werd in overleg met de verzekeraars uitgewerkt. In tegenstelling tot de bepalingen van de wet van 15 mei 2007, waarin de verzekeraars een zeer belangrijke rol speelden, meer bepaald omdat ze 50 % aan de financiering van het toekomstige vergoedingsfonds moesten bijdragen, zijn de verzekeraars niet meer betrokken bij de financiering van het toekomstige vergoedingsfonds.

04.03 **Peter Logghe** (VB): Mijnheer de staatssecretaris, mijn repliek is kort door het uitgebreide antwoord. Voor de eerste twee vragen zal ik mij schriftelijk tot de minister richten.

Ik kijk uit naar een eerste evaluatie van de uitbreiding van de vergoedingsplicht van verzekeraars.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

05 **Samengevoegde vragen van**

- mevrouw **Meyrem Almaci** aan de staatssecretaris voor de Modernisering van de Federale Overheidsdienst Financiën, de Milieufiscaliteit en de Bestrijding van de fiscale fraude, toegevoegd aan de minister van Financiën, over "de gedeeltelijke fiscale regularisaties van zwart geld" (nr. 17592)

- mevrouw **Meyrem Almaci** aan de vice-eerste minister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over "de misbruiken bij fiscale regularisatie" (nr. 17594)

05 **Questions jointes de**

- Mme **Meyrem Almaci** au secrétaire d'État à la Modernisation du Service public fédéral Finances, à la Fiscalité environnementale et à la Lutte contre la fraude fiscale, adjoint au ministre des Finances, sur "la régularisation fiscale partielle de l'argent noir" (n° 17592)

- Mme **Meyrem Almaci** au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur "les abus en matière de régularisation fiscale" (n° 17594)

05.01 **Meyrem Almaci** (Ecolo-Groen!): Dank u, mijnheer de staatssecretaris, dat u hier op mijn vraag het antwoord wil komen geven. Ik betreur echter wel dat de minister zelf het antwoord op de vraag aan hem niet kan geven, maar natuurlijk houden ze sterk verband. Ik ga er dan ook van uit dat u antwoordt in naam van de minister van Financiën. Ik heb daarnet ook de vraag gesteld aan staatssecretaris Devlies in verband met

deze problematiek en hij was ook erg benieuwd naar het antwoord.

U bent uiteraard op de hoogte van het systeem van permanente regularisaties dat op dit moment gangbaar is, tengevolge van de eenmalige bevrijdende aangifte die tijdens de vorige legislatuur is doorgevoerd. Het systeem dat nu geldt voorziet dat een belastingsplichtige zijn niet aangegeven inkomsten kan regulariseren door de verschuldigde belasting te betalen en daarbovenop een boete van 10 procent.

U weet dat er een aantal weken geleden hier in deze commissie een discussie is geweest omtrent de uitlatingen van mijnheer Karel Anthonissen over het feit dat het bedrag van de werkelijk betaalde boete eerder rond de 5 procent ligt, en ook in de pers zijn er al artikelen verschenen waarin men aangeeft hoe men tot dat bedrag komt. Er waren ook de uitlatingen van de minister dat wanneer men kijkt naar de effectief betaalde boete, deze gemiddeld 31 procent bedraagt.

Ik heb naar aanleiding van het antwoord van de minister het jaarverslag van de dienst Voorafgaande Beslissingen ter hand genomen waarin staat dat het klopt dat de gemiddelde belastingsdruk gemiddeld rond de 31 procent zal liggen, maar dat heeft natuurlijk alles te maken met welk soort aangifte er wordt gedaan.

Er blijkt uit het verslag dat in 2008 82 procent van de aangiften voor regularisatie van zwart geld gedeeltelijk waren, uit de categorie overigen kwamen, en dat dat bedrag sinds 2006 79,5 procent bedraagt. Men kan dan een herberekening maken naar het oorspronkelijke beroepsinkomen dat daaraan ten grondslag ligt. Als men dat mee incalculeert, komt men zeer dicht bij de uitlatingen die mijnheer Anthonissen heeft gedaan, namelijk bij deze 5 procent.

Ik ga nog eens herhalen wat het systeem vandaag is, ook al ben ik ervan overtuigd dat u op de hoogte bent. De eerste optie vandaag de dag is dat u een algemene regularisatie doet op het oorspronkelijke inkomen en ook op de inkomsten verworven via intresten. Het voordeel daarvan is dat u strafrechtelijke immuniteit krijgt, maar het nadeel is natuurlijk dat het vrij duur zal zijn.

De tweede optie is dus dat men een gedeeltelijke regularisatie zal verkiezen, enkel op een deel van de interesten, drie, vijf of zeven jaar, zoals voorzien. Het voordeel daarvan is natuurlijk de zeer lage prijs: men gaat enkel die boete betalen tussen 25 en 35 procent, maar men heeft geen strafrechtelijke immuniteit.

Het gemiddelde dat de heer Reynders heeft gegeven is een absoluut bewijs van wat de cijfers van de dienst Voorafgaande Beslissingen ons bevestigen, namelijk dat een overgrote meerderheid effectief die gedeeltelijke regularisaties zijn waarvoor in theorie geen strafrechtelijke immuniteit kan worden bekomen.

In de praktijk bestaat echter een heel andere situatie, namelijk dat de belastingplichtige in de meerderheid van de gevallen voor een gedeeltelijke regularisatie kiest omdat de lokale controleurs geen verder onderzoek mogen voeren eens het attest van regularisatie is gegeven. De lokale controleurs moeten dus voldoening nemen met het attest van regularisatie en kunnen geen verdere informatie vragen over waar de interesten vandaan komen en welk bedrag daaraan ten grondslag ligt. Dat belet uiteraard in theorie opnieuw niet dat de parketten een onderzoek gaan doen, maar de parketten mogen geen info vragen aan de fiscus, want de fiscus mag geen enkele verdere onderzoeksdaad stellen.

Tussen theorie en praktijk gaapt dus een heel groot gat, een hele grote kloof. Het parket zal geen enkele informatie van de fiscus mogen ontvangen en in de praktijk is de kans dus erg beperkt dat er een strafrechtelijke procedure volgt, tenzij er vanuit het buitenland een duidelijke informatiestroom op gang komt. Dat gaat vaak om witwaspraktijken, bij de heel grote en zeer flagrante gevallen. In de praktijk kunnen dus verscheidene fraudeurs op beide oren slapen.

Dat wordt zelfs zo geadverteerd in verschillende gespecialiseerde artikels. Ik heb er hier een van Argus advocaten, waarin letterlijk wordt verwezen naar deze situatie en waarin staat dat het contactpunt regularisaties doorgaans wijst op de strafrechtelijke gevolgen voor iemand die wenst te regulariseren, maar "klaarblijkelijk blijkt hieruit niet al te vaak dat men om veiliger te zijn, best alle inkomsten aangeeft". Men wijst er hier dus op dat in de praktijk er effectief een groot verschil is met de theorie. De tekst gaat zo verder. Het is eigenlijk iets waar je mond van openvalt. Dit is er een.

Er zijn ook presentaties geweest hoe men best omgaat met zijn zwart geld. Ik kan u dat ook geven. Ik hoop dat ik het ook aan de minister kan geven, maar ik denk eigenlijk dat hij ervan op de hoogte is. Daarbij geven gespecialiseerde advocaten aan, het staat hier ook in: "In de meeste analyses gaan we ervan uit dat de

pakkans relatief klein is door de spelregels van het bankgeheim, beperkte middelen van de fiscale en strafrechtelijke opsporingsambtenaren..." enzovoort. Men speculeert er niet op. Men zegt gewoon: ze zijn toch met te weinig.

Er is het bankgeheim. Over het contactpunt regularisaties wordt gezegd: ja, daaruit blijkt niet al te vaak dat men, om veiliger te zijn, best alle inkomsten aangeeft.

Eigenlijk leest dat dus als één grote aanbeveling om toch gedeeltelijk te regulariseren. Als u dan weet dat er daarover hele presentaties gebeuren en ziet welke cijfers uit uw eigen dienst Voorafgaande Beslissingen naar voren komen, dan is de enige normale vaststelling dat u de wetten zult aanpassen.

Ik heb zelf een calculatie gemaakt van de inkomsten die op die manier worden misgelopen. Dat is niet zo moeilijk, want er zijn intresten over drie, vijf of zeven jaar. Ik neem het gemiddelde, vijf jaar. Vijf jaar lang interesten aan een gemiddeld intresttarief van 5 procent, daarmee komt u aan 25 procent. Zo kunt u perfect berekenen dat het bedrag dat hier staat, een vierde is van het oorspronkelijk basisbedrag. Dat kan ook worden berekend afhankelijk van de types waarop men intresten heeft verdiend – nu gaat het om obligaties en dergelijke – met een minimum en maximum scenario. Een grove berekening toont aan dat onze Staatskas op die manier tussen 900 miljoen tot een klein miljard, en zowat 1,8 miljard tot een kleine 2 miljard is misgelopen sinds 2006.

Nu heb ik van de minister laconiek een paar dagen geleden te horen gekregen dat de wet nu eenmaal zo werkt. Welnu, als de wet aanleiding geeft tot een keuze die in de meerderheid van de gevallen gedeeltelijke regularisatie is, met andere woorden wanneer erop wordt gespeculeerd dat u te weinig mankracht hebt en dat de parketten nergens anders informatie kunnen krijgen omdat zij via de lokale controleurs geen informatie mogen krijgen en omdat de lokale controleurs ook geen informatie mogen verzamelen, dan is het de plicht van uzelf en ook van de minister van Financiën om de wet aan te passen en ervoor te zorgen dat er enkel nog volledige regularisaties kunnen gebeuren, en geen gedeeltelijke. Als u dat niet aanpakt, dan kunt u niet anders dan akkoord gaan...

De **voorzitter**: Mevrouw Almaci, kunt u stilaan afronden, alstublieft?

05.02 **Meyrem Almaci** (Ecolo-Groen!): Mijnheer de voorzitter, ik ben aan het afronden.

... dan kunt u niet anders dan akkoord gaan met de vaststelling van de heer Anthonissen dat de werkelijke druk effectief slechts 5 procent bedraagt.

Mijnheer de staatssecretaris, mijn vragen zijn dus de volgende.

Erkent u die problematiek? Erkent u de problemen in de wetgeving? Erkent u dat een groot bedrag wordt misgelopen door het feit dat het merendeel gedeeltelijke regularisaties zijn?

Welke acties zult u ondernemen om die problematiek aan te pakken?

05.03 Staatssecretaris **Bernard Clerfayt**: Uw eerste vraag over wat er onder de categorie "overige" moet worden verstaan in het jaarverslag van de dienst Voorafgaande Beslissingen. Onder deze categorie "Overige Inkomsten" vallen de fiscale regularisaties van onroerende, roerende en diverse inkomsten, successierechten en registratierechten.

Voor uw andere vragen kan ik niet akkoord gaan met de door u voorgestelde problematiek. Immers, in de praktijk wordt vastgesteld dat de aanvragers op basis van een autonome keuze meestal de inkomsten en eventueel de kapitalen van de fiscaal nog niet verjaarde aanslagjaren regulariseren, hetzij als overige inkomsten, hetzij als beroepsinkomsten. Bovendien kan worden opgemerkt dat, indien de taxatiediensten informatie zouden bezitten of bekomen met betrekking tot inkomsten die niet of niet tegen het correcte tarief werden geregulariseerd, zij hun volledige onderzoeks- en taxatiebevoegdheid behouden en vooralsnog tot een bijkomende taxatie kunnen overgaan.

Bovendien houdt het contactpunt Regularisaties een lijst bij van afgeleverde regularisatieattesten met vermelding van het nummer van de regularisatieaangifte en maakt, overeenkomstig artikel 124, zesde lid van de programmawet van 27 december 2005, om de zes maanden een afschrift ervan over aan de Cel voor

de Financiële informatieverwerking. De dienst Fiscale Regularisatie zal volgens mij door de commissie worden uitgenodigd in de maand januari. U zult dan de mogelijkheid krijgen hen vragen te stellen.

05.04 Meyrem Almaci (Ecolo-Groen!): Ik kan alleen maar vaststellen dat heel de uitleg die zowel de heer Anthonissen heeft gedaan als de gespecialiseerde juristen doen met hun presentaties en artikelen, en wat ik daarnet vertelde, het ene oor ingaat en het andere oor uitkomt.

Ik weet dat men alle onderzoeksdaten kan stellen als men het vermoeden heeft dat het gaat om witwaspraktijken. U weet heel goed dat de realiteit anders is. In uw eigen jaarverslag staat dat in 2008 16 procent van alle ontvangen aangiften ging over beroepsinkomsten. De overige maken maar liefst 82 procent uit van alle aangegeven regularisaties.

Die overige zijn per definitie gedeeltelijke regularisaties. Bij iemand die alert is en aan die problematiek werkt, moet dan een belletje gaan rinkelen, te meer omdat het gemiddelde stand houdt sinds 2006. Ik kan alleen vaststellen dat de minister en u als staatssecretaris zwaaien met de theorie, terwijl onder uw ogen – aangeklaagd door eigen mensen uit de administratie en gepropageerd door juristen – een praktijk gaande is, waardoor de overheid in deze crisistijden inkomsten derft. Ik wil u ernstig aanraden om dringend die artikels te lezen en de seminaries te volgen die er gebeuren, om eens te spreken met uw eigen belastinginspecteurs en eens goed te kijken wat er in het jaarverslag staat.

Ik zal de cel in januari uiteraard al mijn vragen stellen, maar het heeft geen zin om lijsten op te stellen van alles wat er is geregulariseerd, als u achteraf die lijsten gaat bekijken en analyseren, terwijl u op het moment zelf simpelweg de wet kunt aanpassen of kunt nagaan waarom er zulke duidelijke anomalieën en verschillen in aangiften zijn. U stopt het niet op het moment zelf.

Er wordt in de brief van Argus letterlijk gezegd dat u niet genoeg mankracht heeft om na te gaan wat het probleem is. Er wordt in deze commissie op verschillende manieren aangeklaagd hoe gebrekkig de werking van Financiën is. Er zijn nog veel verbeteringen mogelijk, maar u bent het met mij eens dat het aanpakken van fiscale fraude ook voldoende mankracht vraagt. Men verklaart hier vandaag dat men eigenlijk niet genoeg mankracht heeft. U hebt zelf gezegd dat ze mogen kiezen. Neem hun die keuze af. Zorg ervoor dat het een volledige regularisatie is en u bespaart uzelf al heel wat problemen. Aan dat fundamenteel probleem wilt u niets doen.

Ik kan alleen vaststellen dat uw antwoord werkelijk ontstellend is, gezien het misgelopen bedrag, terwijl u lijsten aanlegt en jaarverslagen opstelt waaruit u wel kan vaststellen wat het probleem is. Er wordt echter niets fundamenteels aan het probleem veranderd. Dat is werkelijk een zeer teleurstellend antwoord.

Ik hoop dat staatssecretaris Devlies, die daarnet nog afwachtte wat hier zou worden gezegd, daarvan duidelijk akte neemt en ook actie onderneemt. Ik heb de indruk dat u of minister Reynders het niet zullen doen, met alle gevolgen van dien. Daardoor krijgen we hier documenten van advocaten die beweren dat de huidige procedure de enige manier is om nog redelijk ongeschonden uit de situatie te geraken.

De **voorzitter**: Mevrouw Almaci, ik hoop dat u geen misbruik maakt van mijn oneindige goedheid.

05.05 Meyrem Almaci (Ecolo-Groen!): Ik ben juist klaar.

Ik zal uw oneindige goedheid in de gaten houden.

De **voorzitter**: U hebt al een minuut extra gekregen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*Le développement des questions et interpellations se termine à 15.09 heures.
De behandeling van de vragen en interpellaties eindigt om 15.09 uur.*